

Altın Yüksük

Yavuz DEMİRKIRAN

Altın Yüksük

Yavuz DEMİRKİRAN

Arnavut kaldırımli sokakların kurdeleler gibi kıvrıldığı Cloverfield köyünde, Mia adında genç bir terzi yaşardı. Küçük ve ince yapıydı; sıcak kahverengi teni, dağınık topuz yapılmış dalgalı siyah saçları ve çillerle parlayan ela gözleri vardı. Hardal sarısı önlüğü her zaman iplik parçacıklarıyla kaplıydı ve başparmağındaki küçük bir yara izi, sayısız iğne batmasının hikâyesini anlatıyordu. Mia dikiş dikmeyi her şeyden çok severdi, gerçi dikişleri bazen yolu şaşırdı.

Her öğleden sonra Mia, büyükannesinin sıcak dükkânında pratik yapardı. Gümüş örgülü ve yuvarlak gözlüklü Büyükanne, sallanan sandalyesinden onu izler, erik rengi şalını sıkıca sarardı. 'Beceri pratikten gelir, küçüğüm,' derdi Büyükanne, koyu gözleri pırıldayarak. Mia başını sallardı ama parmakları sabırsızdı; bitirip dışarı koşmak için can atardı. Yine de denemeye devam ederdi, her seferinde bir sallak dikişle.

Güneşli bir sabah, kayıp bir düğmeyi tahtaların altında ararken Mia küçük, altın bir yüksük buldu. Bir damla bal gibi parlıyordu. Parmağına geçirdiğinde, iğnesi sanki sihirle dans etmeye başladı. Her dikiş kusursuz çıkıyordu; düz ve sağlam. 'Bak, Büyükanne!' diye haykırdı Mia, kusursuz etekli bir mendili havaya kaldırarak. Büyükanne kaşını kaldırdı ama bir şey söylemedi.

O günden sonra Mia pratik yapmayı bıraktı. Yüksük tüm işi yaparken neden zahmet etsin ki? Önce minicik, kusursuz dikişlerle bir bebek elbisesi dikti, sonra kenarları iğne gibi düzgün bir masa örtüsü. Arkadaşları becerisine hayran kaldı ve Mia sırttı. Ellerini ceplerine soktu ve altın yüksüğün iğneyi yönlendirmesine izin verdi. Büyükanne sessizce izledi; gümüş yüksüğü kurdele üzerinde pırıldıyordu.

Sonra bir öğleden sonra, Belediye Başkanı Bramble telaşla dükkâna daldı. Uzun ve iri yapılıydı; gür gri bıyıklı ve sıkıca iliklenmiş koyu yeşil paltolu. 'Köy tiyatrosu bahar oyunu için yeni kostümlere ihtiyaç duyuyor!' diye gürledi. 'Ve duyduğuma göre buraların en iyi terzisi sensin. Onları tasarlayabilir misin?' Mia'nın yüreği hopladı. 'Elbette!' dedi, şimdiden alkışları hayal ederek.

Mia altın yüksükle işe koyuldu. Bir şövalye tuniği, bir prenses elbisesi ve bir soytarı şapkası dikti. Dikişler kusursuz, dikiş yerleri düz, etekler düzgündü. Ama geri çekilip baktığında bir şeyler ters geldi. Kostümler düzgündü, evet—ama sadeydi. Şövalyenin tuniği sadece griydi. Prensesin elbisesi sadece pembeydi. Ne bir pırıltı, ne bir eğlence vardı.

Mia'nın en iyi arkadaşı Pip yardıma geldi. Sarkan yeşil şapkasını ve mavi tulumunu giymişti; aralıklı dişli gülümsemesi kostümlere bakınca söndü. 'Şey... düzgünler,' dedi yavaşça, 'ama sıkıcılar. Şövalye savaşa değil, uykuya gidiyor gibi görünüyor.' Mia kaşlarını çattı. 'Yüksük her dikişi kusursuz yapıyor,' dedi. Pip omuz silkti. 'Kusursuz, harika demek değildir.'

Mia yeniden denedi ama yüksük yalnızca daha kusursuz, sıkıcı dikişler yaptı. Buraya bir düğme, oraya bir kurdele ekledi ama içinden gelmiyordu. Kostümler yavan ve sıkıcı kaldı. Belediye Başkanı Bramble ilerlemeyi görmeye geldi, altın saat zinciri şingırdıyordu. 'Hmm,' dedi bıyığını sıvazlayarak. 'Çok... düzenliler. Ama oyun bir komedi! Kahkahalar nerede?' Mia ne diyeceğini bilemedi.

O akşam Mia taburesinde oturmuş, altın yüksüğe bakıyordu. Parmağında parlıyordu ama ağır geliyordu. Büyükanne gelip yanına oturdu; ahşap düğmeleri hafifçe tıkırdadı. 'Yüksük iğneye yol gösterebilir,' dedi Büyükanne yumuşakça, 'ama sana ne hayal edeceğini söyleyemez.' Mia, büyükannesinin yıllarca kullanılmaktan yıpranmış sade gümüş yüksüğüne baktı. 'Ama onsuz dikişlerim kusursuz olmaz,' diye fısıldadı Mia.

Büyükanne Mia'nın elini tuttu. 'Kusursuz dikişler, mutlu dikişlerle aynı şey değildir,' dedi. 'Gençken, güzel bir tane yapmadan önce yüz tane dağınık önlük yaptım. Dağınıklık bana öğretti.' Mia kendi ellerine, başparmağındaki küçük yara izine baktı. Eskiden yaptığı sallak dikişleri ve onları düzelttiğinde duyduğu gururu hatırladı. Yavaşça altın yüksüğü çıkardı.

Ertesi sabah Mia altın yüksüğü cebine koydu ve iğnesini çıplak elleriyle aldı. Bütün gün pratik yaptı; parmakları acıdı, dikişleri önce çarpık çıktı. Ama devam etti; hataları söküp yeniden denedi. Oyunu düşündü—dans etmeyi seven bir ejderha hakkında komik bir hikâye. Parlak renkler, gülünç şekiller ve seyirciyi güldürecek kostümler hayal etti.

Fikirler akmaya başladı. Kıvrık kuyruklu ve puantiyeli kanatlı bir ejderha kostümü dikti. Gülümseyen yüzlü kalkanlı ve uyumsuz çoraplı bir şövalye tuniği yaptı. Prensesin elbisesine fırfırlar, cepler ve pırıltılı bir taç ekledi. Dikişleri kusursuz değildi ama neşeyle doluydu. Pip geldi ve soluğu kesildi. 'İşte bu harika!' diye bağırdı ve Mia güldü.

Belediye Başkanı Bramble yeni kostümleri görünce gür kaşları havalandı. 'Bunlar... bunlar... muhteşem!' diye gürledi, yuvarlak göbeği sevinçle sallanarak. 'Bütün köy gülecek ve tezahürat yapacak!' Mia'nın yüzü parladı. Sıkı çalışmıştı ve kendi yeteneği çiçek açmıştı. Altın yüksük cebinde unutulmuştu. Artık ona ihtiyacı yoktu. Elleri ne yapacağını biliyordu.

Oyun gecesi tiyatro fenerlerle ıřıldadı. Mia kanattan izledi; ejderha dans etti, řövalye uyumsuz çoraplarına takılıp tökezledi ve seyirci kahkahalarla gürlledi. Ön sırada oturan Pip ahşap düdüğünü salladı. Büyükanne yanında oturuyordu; erik rengi řalı sıkıca sarılı, gözleri gururla parlıyordu. Mia'nın yüreğİ kabardı. Bu, kusursuz dikişlerden daha iyiydi.

Gösteriden sonra Belediye Başkanı Bramble Mia'nın elini sıktı. 'Gerçek bir yeteneğin var,' dedi. Mia gülümsedi. 'Yetenek pratik ister,' diye yanıtladı, Büyükanne'ye göz atarak. O akşam Mia altın yüksüğü küçük bir ahşap kutuya koyup rafına yerleştirdi. Her zaman bir hatırlatıcı olacaktı—sihrin değil, öğrendiği dersin. İğnesini aldı ve sırf keyfi için dikiş dikmeye başladı.

O günden sonra Mia her gün pratik yaptı. Dikişleri düzeldi ama daha da önemlisi, fikirleri büyüdü. Her oyun için kostümler yaptı; her biri renk ve eğlenceyle doluydu. Ne zaman tıkansa, rafındaki altın yüksüğe bakar ve hatırlardı: sihirli bir yüksük pratiğin ve yeteneğin yerini tutamaz. Mia kendi iki eliyle kendi hikâyesini dikmeyi öğrenmişti.